

VŽG

Naktys rudenio - tamsios ir vėsios.
Mirčiai kelias - be galo, be galo.
Rymo šmėklomis niaurūs
griuvėsiai.
Tyli žemė, ir akmenys šąla.
(Salomėja Nėris „Rudens naktys“)

Halloween'as

Močiutėms tai dar viena proga pagraisyti pirštu ir piktintis „Kas per laikai, kas per laikai...“, tačiau mums, jaunimui, tai puiki galimybė neblogai pasilinksmiti. Vieni persirengia įvairiais originaliais kostiumais (pabrėžiu - originaliais. Nes šiais laikais nieko nebenustebinsiapsimetęs vampyru ar Pūliniu iš „Adamsų Šeimynėlės“) ir traukia į temines diskotekas, klubus ar šiaip pas draugą Bronių į sodą, na, o kiti sėdi namuose ir per televizorių žiūri keliskart matytus filmus.

Tačiau pastarųjų gretos vis retėja, nes kraupusis Halloween'as su kiekvienais metais tik populiarėja.

Truputis istorijos

Kalbant apie pačią šventę ir jos istoriją, galima paminėti kelis įdomius faktus. Kad ji švenčiama spalio 31-ąją dieną, turbūt sakyti nereikia. Taip pat visi puikiai žinome, kas yra veikiama Halloween'o metu - žmonės persirengia šiurpiais herojais, vaikšto po namus prašydami saldinių (tik nepainiokime su Užgavėnėmis), dalyvauja vakarėliuose,

žiūri siaubo filmus ar pasakoja baisias istorijas, ieško apleistų namų, kuriuose galėtų gąsdinti vieni kitus... Tačiau ar žinojote, jog, priešingai, negu daugelis mano, Halloween'as atsirado visai ne Amerikoje? Iš tiesų tai šią šventę į Ameriką XIXa. atvežė airių emigrantai, tačiau jos šaknis siekia dar senovės keltų laikus. Keltai tikėjo, jog spalio 31-osios naktį išnykdavo riba tarp gyvųjų ir mirusiųjų pasaulių ir tada mirusiųjų vėlės galėdavo laisvai vaikščioti po žemę pridarydamos įvairių nemalonumų. Kadangi net ir keltai vengė problemų, jie ėmė dėvėti kostiumus ir kaukes, kad vėlės jų nepažintų ir galvotų, jog tai ne žmonės, o taip pat mirusieji. O ar žinote, kodėl vienas pagrindinių šios šventės akcentų yra išpjaustyta moliūgo galva? Na, keltai seniau tikėjo, jog galva yra galingiausia kūno dalis, nes joje yra ir siela, ir žinios, todėl jie naudavo įvairių daržovių „galvas“, kad atbaidytų ir išgąsdintų piktąsias dvasias.

TURINYS

Halloween'o diskotekos vedėjai

Kaip yra dabar?

Kaip matome, seniau Halloween'as buvo labai svarbi ir tuo pat metu baugi šventė, tačiau mūsų dienomis jai nebeteikiama tokia didelė reikšmė. Vyrauja nuomonė: tiesiog susirinkom, pasilinksminom, pažiūrėjom „siaubeką“ ir gerai. Dabar tai labiau komercinė šventė. Prekybos centrų ir televizijų šventė. Tačiau būkime atvirai - visos didžiosios šventės jau tapo komercinėmis, taigi išaukštinti šio fakto nereikėtų. Kad ir kaip bebūtų, Halloween'as yra viena populiariausių ir mėgstamiausių visų pasaulio paauglių šventė.

Kaip švenčiama VŽG?

Šiemet Halloween'as VŽG vyko kiek anksčiau nei kitur - spalio 23-iają. Šiurpią nuotaiką buvo bandyta kurti minimaliu kiekiu dekoracijų ir keliomis visą rytą po gimnaziją klaidžiojančiomis „šmėklomis“. Ar pavyko? Na, reikėtų klausti kiekvieno atskirai. Pirmokams tai buvo kažkas nematyto ir įdomaus. Daugumai ketvirtokų tai buvo kažkas erzinančio ir nuobodaus. Mokytojai emocijų pernelg nereiškė.

Kad ir kaip bebūtų, vakare, 18 valandą, įvyko diskoteka. Iš pradžių susirinko tik kukli saujelė pirmokų, kurie nedrąsiai trypčiojo prie aktų salės, o kiek vėliau - ir pačioje aktų salėje. Maždaug po valandos salėje jau buvo susirinkusi gana nemaža jauniausių gimnazistų auditorija, o tarp jų ir keli ketvirtokai,

turbūt nesugalvoję nieko įdomesnio, ką galėtų nuveikti ketvirtadienio vakarą. Visi šoko, šoko, šoko: kas ant parketo, kas įsidrąsinę išbandė savo sugebėjimus scenoje - linksminamasi buvo iš širdies. Atsiliepimai (bent jau pirmokų) išties geri.

Nuomonių apie Halloween'ą VŽG turbūt būtų galima rasti daug ir skirtingų: vieni liko patenkinti, kiti - ne. Visiems juk neįtiksi. Tačiau bent jau dalis gimnazistų švęsti šią šventę moka ir tikrai sugeba. O tai ir yra svarbiausia.

Goda Stenilytė

Fotoreportažas iš halloween'o diskotekos

Tolerancijos ribos

Skonis:

-Kokią tu muziką mėgsti?
-Techno, o tu?
-Pff... Aš tai tik gerą muziką klausau.

Pasirinkimas:

-Už ką balsavai per rinkimus?
-Už ... partiją.
-Už šią? Kvailas sprendimas – joje – vien balvonai.

Požiūris:

-Ką tu manai apie dabartinį visuomenės gyvenimą?
-Na, man patinka – visi skuba, lekia...
-Tu gal kvailas? Durnas toks požiūris.

Ar tikrai tai taip juokinga?

Lytinė orientacija:

-Jis tau nepanašus į gėjų?
-Jis ir yra gėjus.
-Iš kur žinai?
-Sakė.
-Cha, Gėjus. Kokių nesąmonių prisigalvoja – gėjus...

Elgesys:

-Spėju, jam DDT (didelis dėmesio trūkumas). Jau taip laisvai elgiasi.
-Na, elgiasi, kaip nori. Jis gi niekam netrukdo.
-Netrukdo, bet vis tiek, ko jis čia šakojasi?

Tautybė:

-Labas.
-Labas, tu šalia gyveni?
-Taip, tik atsikrausčiau.
-Koks tavo vardas? Mano – Eglė.
-Tania.
-Tu rusė?
-Taip.
-Daugiau su manimi nesisveikink.

Apranga:

-Pažiūrėk, kaip ji atrodo.
-Siaubas, kokia fyfa.
-Kaip taip galima rengtis?

Gyvenimo tikslai:

-Ką tu nori pasiekti?
-Noriu būti laiminga ir tiesiog turėti gražią šeimą.
-Jetau, kaip banalu.

Aplinkiniai:

-Visai negerbiat senų žmonių! Užleistumėt vietą senutei!
-Atsiprašau, bet tų laisvų vietų yra nemažai aplinkui.
-Dar tu čia aiškinsi! Išvis! Kokia nepagarba! Kokia nepagarba!
-Gerai, atsiprašau, sėskitės. Aš persėsiu.

Draugo diena

Senatas

Esu Milda, VŽG moksleivė, su YFU mainų programa išvažiavusi praleisti mokslo metų į Belgiją. Šiuo metu gyvenu visai šalia miesto Verviers, esančio Liège provincijoje, šeimoje su 5 vaikais. Einu į vietinę mokyklą su belgais, mokausi kalbų (ar bent bandau tai daryti) prancūzų kalba. Atrodo, viskas kaip įprastai: namai, šeima, mokykla, draugai... Tik tiek, kad čia viskas kitaip...

YFU (Youth For Understanding) – tarptautinė organizacija, vykdanči jaunimo mainų programas visame pasaulyje. YFU suteikia galimybę moksleiviams išvykti metams, semestriui ar vasarai mokytis į kitą šalį, o šeimoms – priimti atvykusį moksleivį. Moksleiviai apgyvendinami priimančiosiose šeimose; eina į vietines tos šalies mokyklas ir mokosi priimančiosios šalies kalbos. Tai leidžia jiems pažinti skirtingas kultūras, tapti tolerantiškesniais bei savarankiškesniais. Šeimos, atvėrusios duris, priima naują šeimos narį iš kitos šalies, kur yra kiti papročiai ir kitas požiūris į įvairius dalykus. Jos artimiau susipažįsta su kita kultūra, įgyja naują požiūrį į kasdienį gyvenimą. (www.yfu.lt)

Išvažiuoti sugalvojau visai paprastai: nuėjau į pristatymą, vykusį mūsų mokykloje, paklausiau, susidomėjau. Jo metu YFU savanoriai pasakojo apie savo patirtį kitoje šalyje, kas tai yra YFU, ką ir kodėl ši tarptautinė organizacija daro. Jie daug kartų kartojo, kad nebus lengva, bet kokiomis žibančiomis akimis, su koku užsidegimu jie pasakojo apie tuos metus!!! Taigi, susidomėjau, daviau savo kontaktus ir laukiau skambučio. Sulaukiau. Tada laukė pokalbis su tėvais ir dokumentų pildymas, seminarai, kurių metu gaudavome informacijos, palaikymo ir naujų jėgų, noro viską tęsti. Nes, kad ir kaip nori išvažiuoti, vis dėl to suvoki, kiek daug čia palieki: šeimą, draugus, mokyklą, viską sava, viską pažįstama... Juk mes ketinom išvažiuoti dar nežinia kur, nemokėdami (bent dauguma) kalbos, net neįsivaizduodami, kas ir kaip ten bus. O buvo visko tuo metu: pykčių su draugais, kurie nesuprato... Ašarų su kitais, kai suvokėm, kaip labai pasiilgsim, koks ilgas laiko tarpas yra metai... Ir tada susimąstai, kas yra tikrieji draugai - tie, kurie palaiko, žada laukti grįžtančios, žada rašyti (ir ne tik žada, jie taip ir daro) ar tie, kurie peikia, sako: "Ką čia dabar sugalvojai, baik kvailioti, kaip mes be tavęs gyvensim?" Mano mama taip pat netryško noru, kad išvažiuočiau... Bandė atkalbėti, nuolat klausinėdavo, kaip tu gyvensi be to, kaip be ano... Vis tikėjosi, kad apsigalvosiu... Bet neapsigalvojau :) Mane labai palaikė pusseserė, kuri tuo metu buvo išvykus su "ERASMUS" mainų

programa Buvo ir draugų, labai palaikiusių, padėjo bendravimas su kitais, besiruošiančiais išvykti.

Išvykimas tada atrodė kažkas TOKIO, kažkas, ko labai laukiau, bet kartu ir šiek tiek bijojau. Tas pusmetis iki išvykimo prabėgo taip greitai. Štai vieną dieną aš dar juokauju su draugais, kalbam, kad dar tiek laiko turim pabūti kartu, o jau kitą jie man mojuoja orouoste...

Kodėl Belgija? Na, tai vienasišdažniausiai girdimų klausimų. Rinkausi iš trijų, labiausiai traukiančių: Belgijos, Norvegijos ir Šveicarijos. Belgiją parašiau pirmu numeriu dėl kalbos. Dabar džiaugiuosi savo sprendimu. Man čia patinka. Taip, yra daugybė skirtumų: čia nuolat lyja, o vos pora kilometrų nuo miesto ganosi karves, bet taip pat čia yra ir daugybė gerų dalykų.

Belgijoje, Valonijos regione, mesesame dvi lietuvės: aš ir mergina iš Kauno. Skridome kartu, tad buvo drašiau. Pirmas dalykas, kurį pastebėjau tik atvykus - tai daugybė bučių (jie taip sveikinasi...). Iš pradžių buvo labai keista, jie bučiuojasi sakydami "labas rytas", susipažindami, atsisveikindami, sakydami "labanakt"... O keisčiausiai atrodo, kai taip tarpusavyje sveikinasi vaikinai...

Taip pat stebino jų reakcijos... Kai ką nors pasakoji, jie būtinai įterps kokią frazę, kaip kad "c'est pas vrai!!" ar "c'est geniale!!", ir tai padarys su tokia intonacija... Nemoku apsaityti... Vien tam, kad

parodytų, kaip labai jie nustebe, ar kaip jiems kas nors patinka... Iš pradžių tai labai trikdė, kartais atrodydavo, kad jie net lyg ir šaiposi, su kažkokia ironija tai sako... Tačiau jie tiesiog taip bendrauja... Ir jei paklausta, ar man patinka patiekalas, atsakau tiesiog "taip", jie iš karto galvoja, kad man nepatinka :)

Kita dalykas, kurį pastebėjau, tai jų siaubingas vairavimas... Keliai čia tokie vingiuoti, o belgai važiuoja 130km/h greičiu, nepaisydami kelio ženklų, linijų...

Jie valgo labai daug šokolado. Ypač per pusryčius. Nuolat pabrėžia, kad bulvytės "fri" (ir visokios kitokios skrudintos bulvytės) yra grynai belgiškas maistas. Taip pat kaip ir vafliai, kurių rūšių čia daugybė: su šokoladu, su cukrumi, Liege'o vafliis, Briuselio vafliis... Taip pat jie turi maždaug 500 rūšių alaus.

Belgija maždaug dukart mažesne nei Lietuva. Čia visur gali nuvažiuoti traukiniu arba autobusu ir tai truks ne ilgiau kaip porą valandų (priklausomai nuo atstumo). Autobusai nestoja stotelėse, jei nėra nė vieno, norinčio įlipti ar išlipti. Taigi, reikia paspausti stop mygtuką ir pamojuoti ranka, kad autobusas sustotų... Iš pradžių tai gąsdino, bet išmokau (reikia nuolat dairytis pro langą, kad žinotum, kur esi, kad nepražiopsotum savo stotelės...)

Daugumoje šeimų vakarienė - lai-

kas, kurį šeima praleidžia visi kartu. Tuo metu aptariama daug dalykų: kaip praėjo diena, ką veiksime kitą savaitgalį ir panašiai... Iš pradžių stebino, kad nemažai šeimų patys kepa duoną. Ne, juodos nekepa, bet žino, kad tokia yra, o tai jau nemažai :)

Turbūt daugiau skirtumų pastebėjau mokykloje. Pačios mokyklos tvarka labai skiriasi. Žinoma, ne visose mokyklose viskas taip, kaip manojoje, aš aprašau tik Athené Royal de Spa... Dabar mokausi paskutinėje klasėje. Tačiau tai, ką čia dabar jie mokosi fizikos, chemijos, biologijos pamokose, mes mokėmės 10 klasėje... Kiekvienas mokinys turi savo "journal de class", į kurį privalo rašyti kiekvienos pamokos temą ir namų darbus. Taip pat ten rašomi tėvų rašteliai, pastabos, pagyrimai, pavėlavimo rašteliai, kažkokie taškai... Jie laiko egzaminus kiekvienais metais įpusėjus mokslo metams ir jų pabaigoje... Iš visų dalykų, net tokių kaip etika... Neišlaikius vieno, galima jį kartoti, ir, jei ir šį kartą nepasiseka - apgailėstaujam, lieki kartoti kurso... Bet tai čia normalu... Viena pamoka trunka 50 min, bet į tą laiką įeina ir nuėjimas iki kabineto... Yra tik dvi pertraukos: 15 minučių po 3 pamokų ir vienos valandos pietų pertrauka po 5 pamokų. Jos metu moksleiviai grįžta namo pavalgyti arba eina valgyti kur nors i miestą: kavinę ar parką... Dažnas įsideda sumuštinius iš namų. Kiekvienas turi savo spintelę, kur galima susidėti daiktus... Mes turime eiti į baseiną, o visoj mokyklosteritorijoje negal-

ima naudotis mobiliaisiais telefonais ir mp3 grotuvais... Kai nėra pamokos (tiesiog "langas" ar nėra mokytojo), visi turim eiti į didelę salę, kur sustatyti suolai, ir mokytis, kartotis savarankiškai... Šitas dalykas labai nepatinka vien dėl to, kad ten nuolat sėdi piktas dėdė ar teta, kurie rėkauja „tylos“!! užsičiaupkit!!!“ taip keldami didelį triukšmą ir neleiddami susikaupti. Ir neleidžia man išsiaiškinti, jei kas neaišku - juk draudžiama kalbėtis! Na, bet viskas nėra taip blogai. Mokykloje žmonės labai geri visi, draugiški, padeda :)

Manau, kad yra ir daugiau skirtumų, tik aš jau įpratau ir nebeįstebiu...

Jau 2 mėnesius esu čia. Susikaupti tiek įspūdžių. Jau apsipratau. Ir su kalba jau žymiai geriau, jau susikalbu :) Pati nustebau, kai sese paskambinus kažką pasakė, o aš neišgirdau, vietoj „ką?“ paklausiau „quoi?“.

Na taip, pasiilgau šeimos, draugų... Kartais būna liūdna, kartais sunku... Tačiau visi čia tokie geri ir draugiški!! Gyvenu pas labai gerus žmones, mokykloje jau turiu draugų. Na ir kas, kad dar ne viską suprantu (pamokų metu iš viso mažai tesuprantu, tad per pamokas snaudžiu ir svajoju), kad dažnokai tenka pakartoti anglų kalbą tai, ką noriu pasakyti. Kad vienintele pamokos, kuriose galiu ką nors daryti - anglų ir matematika. Kad visą laiką kur nors važiuodama bijau, kad įsėdau ne į tą autobusą. Bet man čia patinka.

Džiaugiuosi, kad išdrįsau, kad išvažiuavau. Viliuosi, kad ir toliau viskas bus gerai.

Linkėjimai visiems iš Belgijos!!!

4A

Klasės auklėtoja:
Daiva Puodžiukienė
Klasės seniūnas:
Adas Bradauskas
Klasėje:
 28 mokiniai,
 Merginų – 17,
 vaikinų – 11.

Sveiki, mielieji abiturientai. Šiame, kaip jau tapo įprasta, tęsiame abiturientų kolektyvų pristatymą. Pažintį su gimnazijos vyriausiais pradėsime nuo energingos 4A klasės.

Vienas kumštis, tiesa? Kadangi jų nepažinojome iki šio interviu, nutarėme iš pat pradžių sužinoti mokytojų nuomonę. Ir tiesiogine to žodžio prasme buvome PRIBLOKŠTOS!!! Vau!! Keista, kad mokytojai taip sudžiaugsmu, užsidegimu ir mielu noru šneka apie Jus, Ketvirtoji A. Pasak matematikos mokytojos Onos Jablonskienės, šios

klasės mokiniai yra labai nuoširdūs, geri. Vos įėjus į kabinetą jaučiasi ypatinga atmosfera, užburianti šiluma. Šioje klasėje vyrauja pavydėtina gamtinė pusiausvyra. Klasės merginos gali džiaugtis vaikinų populiacija. 4A klasei fiziką dėstanti Aida Griškienė taip pat klasę apibūdino gražiausiais epitetais. Pasak daugelio mokytojų, ši klasė labai įvairiapusiška, įdomi ir pilna asmenybių. Žinoma, vieniems sekasi viena ar kita sritis, bet juk ne visi esame vienodi. Visi esame skirtingi, tad mūsų visokių ir reikia.

Ši klasė išsiskiria savo aktyvumu, bendrais bei asmeniniais nuopelnais.

Juokais pavadindami save elitine klase, abiturientai klegėdami pasakojo, jog jie išskirtiniai ne tik kaip asmenybės, bet ir tuo, kad saugo mokyklos raktą – o tai ypač svarbus ir didžiutis verčiantis reikalas.

4A klasės auklėtoja Daiva Puodžiukienė,

tiesą pasakius, mums nieko naujo apie savo auklėtinius nepapasakojė. O patys auklėtiniai taip pat išgyrė savo auklėtoją: „puiki pedagogė“, „visada geros nuotaikos“, „žmogus, kurį mylime“, „labai šiltas ir šviesus asmuo“, „jos dėka pamilau biologiją“ – ir tai tik menka dalis atsiliepimų. Mes išgirdome daug nuostabiausių žodžių, išvydome klasės vieningumą. Jie tikrai apgina pasakymą, kad yra vienas kumštis. Buvo tikrai malonu su jais susipažinti ir pabendrauti, nes iš tikrųjų, pradžioje mes labai jaudinomės.

4A klasė vieninga, draugiška net ir už mokyklos ribų: kartkartėmis susirenka pažaisiti tinklinio, suvalgyti šašlykų, ar susiraityti palėpėje... Tad to linkime visiems šių metų abiturientams. Gerai išlaikykite egzaminus, supraskite, ko norite iš gyvenimo, ir į viską žvelkite optimistiškai. Dėkojame Jums! Sėkmės!

Eglė Strackaitė ir Aistė Burnytė

Karštos sporto naujienos

Prasidėjus naujiems mokslo metams, prasidėjo ir įvairios sporto varžybos. Pirmosios varžybos nevyko pagal geriausią scenarijų, neišvengta skaudžių pralaimėjimų.

Jau baigėsi rugsėjo pabaigoje ir spalio pradžioje vykusios pirmųjų klasių futbolo varžybos, kuriose geriausia tapo 1D klasės komanda. Antroje vietoje liko 1F klasės mokiniai, o tretieji – 1A. Per visą varžybų ciklą netrūko skandalų. 1B ir 1E klasės buvo pašalintos iš varžybų dėl blogo elgesio.

Taip pat rugsėjį vykusį mergaičių estafetinį bėgimą tarp pirmųjų klasių, „Skaičiai, raidės ir mankšta – viskas sveikame kūne“ nugalėjo ir šaokočiu gardžiovosi 1G klasė. Mažesnę šakotį gavę 1C klasės mokiniai užėmė antrąją vietą, na, o ant žemiausios apdovanojimų pakylės lipo 1D. Visi dalyviai už dalyvavimą gavo padėkos dovanas – saldinius.

Projekte, vykdomame tarp pirmųjų klasių, „Skaičiai, raidės ir mankšta – viskas sveikame kūne“ nugalėjo ir šaokočiu gardžiovosi 1G klasė. Mažesnę šakotį gavę 1C klasės mokiniai užėmė antrąją vietą, na, o ant žemiausios apdovanojimų pakylės lipo 1D. Visi dalyviai už dalyvavimą gavo padėkos dovanas – saldinius.

Mūsų mokykla nesnaudžia ir tarpmokyklinėje veikloje. VŽG krepšinio rinktinė jau sužaidė draugiškas rungtynes su Antakalnio vidurine mokykla. Šiose rungtynėse vienintelį kartą šiais mokslo metais

palaiikymas buvo vertas gimnazistų. Didžiam mūsų nusivylimui, po pratęsimo rezultatu 88:93 teko pripažinti svečių iš Antakalnio pranašumą.

Po dviejų savaitžių iš Vilniaus Žirmūnų gimnazijos pirmokų sudaryta krepšinio komanda nesėkmingai bandė atsirevanšuoti

už vyresniųjų draugų pralaimėjimą tai pačiai Antakalnio vidurinei mokyklai. Tačiau ką tik suburtos komandos pirmasis blynas prisvilo. Pralaimėta kova rezultatu 52:68. Po atostogų pirmokai vėl bandys „perkąsti“ antakalniečių žaidimą ir palaužti juos svečiuose!

Tarpmokyklinių varžybų nesėkmių serija tęsiasi: pralaimėtos futbolo rungtynės 6:2, Vilniaus Vilties vidurinei mokyklai.

Mūsų kūno kultūros mokytojai neketina mažinti „tempo“ ir lapkričio mėnesį. Pradedamos antrųjų klasių futbolo varžybos, ketvirtųjų klasių merginų (su vienu vaikinu) tinklinio kovos bei trečiųjų klasių krepšinio varžybos.

Taigi, esame ištroškę pergalių ir tikimės sulaukti geresnių rezultatų lapkritį. Mes kviečiame jus ateiti palaikyti savo mylimų komandų (apie vykstančias rungtynes galėsite sužinoti ieškodami atitinkamų stendų arba iš mokytojų). Taip pat laukiame revanšo prieš Antakalnio vidurinę mokyklą. Bus karšta, labai karšta...

*Aistė Burnytė,
 Paulius Neverlickas*

KALBA - RAKTAS Į PASAULĮ!

Rugsėjo 26-oji – kalbų diena

Svarbiausia kalbos paskirtis – būti žmonių susišinėjimo, jų bendravimo priemone, arba, kaip sako kalbininkai, atlikti komunikacinę funkciją. Kiekvienos tautos kalba yra jos kultūros, literatūros kūrimo priemonė, tautos savimonės, tautos vertybių – būdo, papročių, mąstymo - išraiška. Joje sukaupta tautos istorija, psichologija.

Todėl ir mūsų mokykloje 2008 m. rugsėjo 26 dieną paminėta kalbų diena. Visos kalbų mokytojos plušėjo kaip bitutės, bandydamos sudominti mokinius informacija apie kitas kalbas.

Trečiame gimnazijos aukšte vyko mažoji parodėlė. Joje buvo galima pamatyti galybę įvairiausių suvenyrų, atvežtų iš kitų šalių. Ant stalų puikavosi itališkos kaukės, prancūziški kvepalai, lietuviški lino audiniai, ispaniški jautukai ir dar labai labai daug visokių įdomybių.

Mokytoja Nijolė Marčiulaitienė pristatė ypatingai įdomų filmą vokiečių kalba apie Ispaniją. Papasakojo apie žymiausias tos šalies vietas, supažindino su architektūriniu šalies paveldu ir išmokė keletą ispaniškų žodžių.

Nemažai darbo kainavo pasiruošimas,

tačiau gimnazija atrodė tikrai gražiai. Mokiniai stengėsi sukurti mažytę šventę ne tik sau, bet ir visiems juos supantiems žmonėms. Šventė buvo tikrai nuostabi - sužinojome daug naujo ir tikimės naujovių kitais metais.

Viktorija Jakubovskaja 1g

Mokytojai irgi mokosi

Įpusėjus spalio mėnesiui, VŽG ėmė vykti keisti dalykai. Vieną ketvirtadienį po pamokų drauge su keliais bendraklasiais užbėgus į auklėtojos kabinetą, išgirdau mokytojos balsą: „Ei, vaikai, kas anglų gerai mokat? Padėkit man.“ Laimei, į klasę įlėkė „anglų A lygis“, tad likusieji galėjome pasprukti kas sau. Deja, netoli tenuėjau. Už kelių žingsnių šūktelėjo kita pedagogė: „Kaip angliškai dviartis?“... □ Toks netikėtas mokytojų šturmas išmušė iš vėžių, tad nusprendžiau pasidomėti, kas gi čia mūsų gimnazijoje vyksta.

Apie susidariusią apadėtį sutiko papasakoti VŽG direktoriaus pavaduotoja ugdymui Danutė Okunienė ir humanitarinio ir menų ugdymo skyriaus vedėja Virginija Žvirblytė. Taigi paaiškėjo, kad dar praėjusiais metais buvo nuspręsta rengti užsienio kalbos kursus mokytojams. Tačiau tąkart pirmenybė atiteko kompiuterinio raštingumo mokymams, nes, kaip dauguma prisimena, pernai daugelyje klasių jauikai įsikūrė interaktyvios lentos. Tad pasibaigus šiems

kursams, pačių mokytojų pageidavimu buvo imtasi organizuoti anglų kalbos mokymus.

Kursus dėsto mokytoja iš kitos mokyklos, iš Pedagogų profesinės raidos centro. „Savo anglų kalbos mokytojų nelabai norėjom, nes tada būtų taip: „šandien galiu ryti ne“, o kadangi ateina svetimas žmogus, tada šiek tiek sudrausmina, besimokantys mokytojai pažangesni“, – šypsosi D. Okunienė. Šie kursai apmokami iš lėšų, skirtų mokytojų kvalifikacijai kelti, tik vadovėlius ir pratybų sąsiuvinius teko nusipirkti patiems. „Kaip mokinukams“, – juokiasi direktoriaus pavaduotojos. O mokosi mūsų pedagogai iš „Headway“ vadovėlių. □

Labai klystate, jei manote, kad savo brangų laiką norinčių aukoti ir iki vakaro sėdėti gimnazijoje, atsirado nedaug. Susiformavo net dvi besimokančių grupės. Pradedančiųjų grupė, kurią sudaro 15 mokytojų, tobulinasi pirmadieniais ir trečiadieniais. „Į šią grupę eina tie, kuri nemoka net abėcėlės, pradedam nuo primityvių žodelių“, - teigia D. Okunienė. Tuo tarpu „tie, kurie mokėjo anglų kalbą mokykloje, bet vėliau užmiršo“, savo žinias gilina antradieniais ir ketvirtadieniais. Šią grupę sudaro 17 mokytojų. Taigi iš visos administracijos ir 65 mūsų gimnazijos mokytojų, angliškai kalbėti panoro beveik pusė - 32. Pasmalsavau, ar nėra sunku prisiversti vėl pradėti mokytis. Šis klausimas V. Žvirblytei sukėlė juoką: „Mes kiekvieną dieną mokomės, kai ruošiamės

pamokoms. Tai mums tas pats. Tie patys įgūdžiai.“ Tuo tarpu D. Okunienė dalinosi įspūdžiais: „Gana įdomu. Grįžęs namo gali pasikalbėti su vaikais. Aišku, jie pradeda juoktis, pasišaipyti kartais, bet nieko... kartu ir pamoko.“ Kol kas jokių šių kursų minusų neteko pastebėti, kaip teigia D. Okunienė: „Tai nėra priverstiniai mokymai. Mokosi kas nori. Be to, atsiranda savotiškas ryšys ir su mokiniais. Kadangi mokytojai pagalbos kreipiasi į juos. Ir anglų kalbos mokytojai mokytojų kambaryje yra šturmuojami. Jeigu kas nepasiseka, užduotis kokia sunkesnė, tai iš karto kreipiamės pagalbos.“ V. Žvirblytė šypsodamasi pritaria: „Ir mokytojams yra labai smagu toje grupėje. Santykiai kitokie. Geriau visus pažįstam. Vis tiek pradedam nuo to, kas aš esu, koks mano vardas, kur gyvenu, kokia mano šeima... Jums dabar, manau, labai juokinga atrodo tai, ką mes mokomės. Bet mums gerai.“

Dėkoju už pokalbį ir jau kyla eiti: „Sėkmės mokantis“, palinkiu. Tik išgirstu D. Okunienės klausimą: „O mokiniai mums pritaria?“ ... Taigi, ar pritariau? Manau, kad taip, visu 100%. Juk smagu girdėti mokytojus sakant: „dar nepadariau namų darbų.“ :D

Integruotas gamtos mokslų kursas?

Kam?

Įsivaizduokit, jums nelabai reikia nei biologijos, nei chemijos, nei fizikos, bet negalit išsirinkti nė vieno iš jų net B lygiu. Tada ir griebiat integruotą gamtos mokslų kursą! Ne vien dėl to, kad čia yra visko po truputį, bet ir todėl, kad čia tikrai linksma. Gali pailsinti galvą po įtempto istorijos A lygio pamokų, gali štai net sukurti eilėraščių. Kad ir kaip tas „integruotas“ keistai skambėtų, nesijaudinkit – čia moko VŽG mokinių pripažintos mokytojos, kurios tikrai neleis jums per daug įsitempti. Tad jeigu manot, kad gamtos mokslai jums ne taip jau pakeliui, norit saugiai pagyventi, integruotas gamtos mokslų kursas – jums kaip tik. Sėkmės!

Povilas Račas 3a
Lina Žizdrytė 3e

MIŠKAS-NAMAI

*Atvažiuoji būna į miestą,
Miškas stovi šalia,
Žiū, kad nė triukšmo yra,
nė vėjo matyt.*

*Stovi sau ramus po egle
Ir geriesi ekosistema.
Peliukas suėdė grūdėlį,
Peliuką suėdė pelėda.
Dabar, žiū! Pelėda nuo
lūšies tik bėga,
Visai jai ne Kalėdos.*

*Dabar įsivaizduokim:
miško nėra,
Iš karto jautiesi lyg puodu
koncerte.
Betono surakinti vaikai-
išbadėję vilkai.
Deguonies nėra-
Gresia katastrofa.*

*Br, papučia šaltukas,
Tad lendu gilyn po egle.
Ir džiaugiuosi:
Žolių ardas, krūmų ardas,
Medžių ardas!
Ne, šį kartą gulu,
Ant paklotės, be kalbų.
Miškas- mano namai,
Net ir Tu čia gimei.*

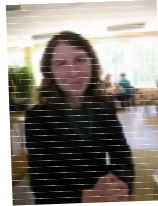
*Juk neblogai:
Namą statai,
Eilėraščių rašai,
Miškas – visko namai.
Oras švarus, klimatas
puikus.
Miškas – mūsų namai,
Kad ir esame vilkai.*

Povilas Račas 3a
Lina Žizdrytė 3e

ŠVIEŽIENA!

Ne! Tai ne mėsa! Tai – asmenybės! Tai – pirmokai! Štai keli nepabūgę pareikšti savo nuomonės.

Kotryna Šeduikytė

Vilma iš Antakalnio vidurinės.

Ar jauti vyresnių mokinių diskriminaciją?

Ne, visai nejaučiu.

Kas Tau atrodo nejprasta šioje gimnazijoje?

Rūbinė. Pas mus buvo kitokia.

Čia geresnė?

Taip, nereikia „grūstis“. Gal tik pasiimant striukes...

Ar jaučiasi skirtumas tarp mokyklos ir gimnazijos?

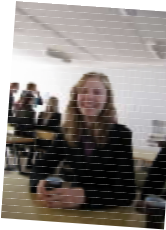
Taip... Ir mokytojai čia geresni...

O kaip atmosfera klasėje? Pasikeitė?

Pas mus buvo tokie „balamutai“... Dabar daug geresnė klasė.

Gal pati nori kažką pasakyti?

Norėčiau, kad atsirastų merginų futbolo komanda!

Justina iš Antakalnio vidurinės.

Ar vyresni gimnazistai labai skriaudžia?

Nee... Viskas gerai!

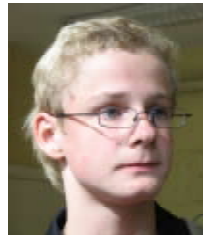
Ar skiriasi tavo buvusi mokykla nuo VŽG?

Taip, labai. Tvarka griežtesnė ir klasė draugiškesnė, vieninga...

Ar turi kažkokių nusiskundimų, pasiūlymų?

Lygtais ne... Viskas čia gerai! Gal tik mokyklos išorę reiktų pakeist.

Bet ir tai – nebūtinai.

Domantas iš Viršuliškių vidurinės.

Ar jauti priešišumą iš vyresnių gimnazistų?

Ne.

Ar jauti skirtumą tarp mokyklos ir gimnazijos?

Manau, čia didesnis mokymosi krūvis... Kitoks mokyklos vidus,

šiluma dvelkia iš visų pusių.

(juokiamės)(Taip...Radiatorius įjungė...)

Ką norėtum pakeisti, kas nustebino gimnazijoje?

Niekas nenustebino, pakeisti irgi nesugalvoju ką. Tiesiog man čia patinka labiau, nei buvusioje mokykloje.

Mokytojų perliukai :)

Matematikos pamoka.

Viena mokinė:

-Mokytojau, ką reiškia, kai uždavinys pažymėtas mėlynais skaičiais?

-Tai, kad tu tuoj pažaliuosi.

Viena mokinė "užsirovė" ant mokytojos:

-(nusijuokia) tuoj aš tave įmūrysiu..Bus 1-osios VŽG muštynės.

Mokytoja mokiniui:

-Padėk telefoną.

-Palaukit, man sesė parašė: "kada eisi kraujo priduo". Iš kur ji ištraukė?

-Mes tau anksčiau tą kraują nuleisim..

-Mokytojau, o iš kur čia mes šitą formulę gavom?

-Šitą? Šita iš Pliaterytės.

Mokytojas apie formulę:

-Užsirašyk, išsikirkp juostelę ir įsipink į kasas.

-Kur tu čia matai kvadrata?

-Nu va čia turėtų būti.

-Eik tu, dėde Svaiguly.

-Atsiverskit 542 puslapį.

-Tai kad pas mus tokio nėra.

-Kaip suprast nėra?!

-Nu tai kad vadovėly tik 206 puslapiai! Jokio 542 nėra!

-Yra, yra, jūs tik gerai paieškokit ir rasit.

Laikraščio kūrybinė grupė:**Laikraščio kūrybinė grupė dėkoja:**

Nomedai Žygelienei už straipsnių taisyklingumą,

Jolantai Burzdienei, bei *Zitai Jackūnienei* už visokeriopą pagalbą,

Lukui Visockui už laikraščio maketo parengimą.

Mus remia VŽG rėmimo fondas